

[Grønberg.]

det skete ved en ratifikationslov vedtaget af folketinget.

Specielt finder retsforbundet det betænkeligt, at tiltrædelsen kan ske uden forudgående tiltrædelse af det færøske hjemmestyre, skønt rigsombudsmanden på Færøerne ved skrivelse af august 1972 har forudsat, at loven og konventionen forelægges for hjemmestyret, før den sættes i kraft på Færøerne. Efter Haagerkonventionens artikel 17 kan der ifølge udenrigsministeriet og samenes rådgiver i folkeret næppe tages forbehold om, at konventionen ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, før den er godkendt af hjemmestyret på Færøerne og landsrådet i Grønland. Det vil sige, at hjemmestyret og landsrådet rent faktisk ikke får nogen indflydelse på tiltrædelsen.

Professor Max Sørensen mener, at det fornødne forbehold kan tages ved afgivelse af en erklæring om, at Færøerne og Grønland ved anvendelsen af konventionen skal anses som territorier, hvis internationale anliggender varetages af Danmark. En sådan erklæring er da vist på kant med grundloven. Jeg hører gerne de færøske og grønlandske folketingsmedlemmers mening herom.

Retsforbundet håber, at man i retsudvalget finder frem til en form for tiltrædelse, der ikke tilsidesætter Grønlands og Færøernes interesser.

Haagerkonventionen er fra 1960, og det fremgår, at sagen er journaliseret i justitsministeriet i 1968. Sagen er af justitsministeriet sendt til høring forskellige steder i juni 1972, altså cirka 4 år senere. De adspurgte svarede i august 1972, og lovforslaget er nu fremsat i 1974. Må jeg forsigtigt spørge justitsministeren, om det er normal sagsbehandling i justitsministeriet.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg vil takke for den modtagelse, lovforslaget har fået. Jeg har også sammenlignet med, hvad der skete ved den første behandling, vi havde i slutningen af oktober 1973, og jeg må da indrømme, vel på samtlige daværende ordføreres vegne, at vi ikke var nær så opmærksomme, hverken på spørgsmålet om Færøernes og Grønlands forhold eller på spørgsmålet om rimeligheden af at

anvende formen med en bemyndigelse. Men jeg må have lov at sige, at jeg er meget glad for, at min forgænger som justitsminister, hr. Hjortnæs, så hurtigt fulgte det op, jeg bad om som daværende ordfører, at eksemplarer af høringssvarene var til folketingets rådighed, for det viser sig netop her, at en række principielle ting kommer med i debatten ved første behandling, hvilket jo er formålet med disse høringssvar.

Jeg skal ikke komme så forfærdelig langt ind på enkeltheder. Flere af ordførerne sagde jo også, at noget af det var teknik. Må jeg blot om spørgsmålet bemyndigelse sige, at principielt er jeg enig i, at det er det rigtigste, at det er folketinget, der har afgørelsen, og ikke administrationen, der har bemyndigelserne. Men vi har igennem en årække med hensyn til konventioner om internationale forhold fulgt den praksis, som også dette lovforslag lægger op til, og jeg ville egentlig være meget taknemlig, fordi denne lovgivning nu er blevet forsinket på grund af valget, om folketinget i hvert fald i dette tilfælde ville give justitsministeren denne bemyndigelse. At hele diskussionen er kommet, skyldes jo, at Advokatrådet tager spørgsmålet op i et af høringssvarene. Man sagde jo, da man fremsatte det tidligere lovforslag i oktober 1973, at det var meget vigtigt, at det var klart inden den 1. januar 1974. Nu er det i morgen den 1. februar 1974, og jeg vil altså appellere til retsudvalget — hvis dets medlemmer er enige i realiteten, hvad jeg forstår de i virkeligheden er — om at fortsætte den flerårige praksis, vi har haft med hensyn til disse forhold.

Hr. Gudme nævned, at der i fremsættelsen i forbindelse med det oprindelige lovforslag stod, at en ikrafttrædelsesdato 1. januar 1974 var ønskelig, mens der ikke står noget i det nu foreliggende lovforslag. Der står imidlertid i § 4, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, og selv om der altså ikke er sat en dato for denne, kan jeg hertil føje mit ønske om, at datoen for bekendtgørelsen i Lovtidende må blive meget nærliggende.

Jeg forstår — men det vil jeg gerne uddybe over for udvalget i anledning af det, som retsforbundets ordfører sagde — at der skulle foreligge underhåndstilkendegivelser fra landsstyret og fra landsrådet, men jeg